Undeva pe ast pamanat

Sta un om, poate plangand

Care se gandeste-usor

La tot ce a fost, candva

O poveste, o-amintire,

Poate-o gluma cu satire

Cine stie? Poate nici el

De acel ce-a fost mai e

Sau de fel, el poate rade

Cu un zambet mai fasnet

Poate zice tot ce stie

Tot ce are, tot ce duce

Tot ce-a fost si nu mai e

Tot ce este, in al sau eter

Ce pot spune, eu acum

Este ca nu am idee

El e unic organism

Ce gandeste, ce vorbeste

Ce citeste, ce voieste

Dar defel el e frumos

Cu un tel poate bengos

Nu cunosc, si nici nu vreau

Tot ce stiu e al meu grai

Al meu gand si al meu trai

Imi ajunge pot sa zic